

Народилася 16 серпня 1967 р. в с. Зоря Чернігівського району Запорізької області. В 1984 р. стала випускницею Новоградської середньої школи Чернігівського району.

В 1989 р. закінчила історичний факультет ЗДУ. В 1991–1994 рр. навчалася в аспірантурі ЗДУ. В 1998 р. захистила кандидатську дисертацію на тему «Діалектика моралі і права у розвитку демократії» та здобула науковий ступінь кандидата філософських наук. Із 1994 по 2000 р. працювала викладачем, доцентом кафедри філософії. З 1998 по 2000 р. — стипендіат Кабінету Міністрів України.

У 2003 р. закінчила Запорізький державний університет за спеціальністю «Правознавство». З 1998 по 2001 р. — заступник декана факультету післядипломної освіти. В 2001–2004 рр. — докторант Інституту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України. На кафедрі теорії та історії держави і права працює з 2003 р. З вересня 2005 по лютий 2011 р. — в. о. завідувача кафедри історії та теорії держави та права, а з 2012 р. — завідувач кафедри історії та теорії держави та права.

У 2014 р. захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук за спеціальністю 12.00.01 «Теорія та історія держави і права; історія політичних і правових учень» на тему «Теоретико-правові

**УДОВИКА
Лариса Григорівна**

*Доктор юридичних наук,
професор*

засади трансформацій правової системи України в умовах глобалізації».

Л. Г. Удовика систематично підвищує свій науковий і професійний рівень, у 2016 р. взяла участь у Літній школі із загальної теорії права та методики викладання, організованій та проведеної у межах проекту «Удосконалення юридичної освіти та освіти з прав людини» (м. Львів), пройшла стажування в Інституті східного права університету (м. Вісмар, Німеччина).

Здійснює наукове керівництво аспірантами та здобувачами. З березня 2016 р. — член спеціалізованої вченої ради К 17.127.09 із захисту кандидатських дисертацій у Класичному приватному університеті. Під її керівництвом захищено три кандидатські дисертації.

Співорганізатор регіональних наукових, науково-практичних, науково-методичних семінарів, вебінарів, конференцій для молодих учених. Керівник наукових студентських робіт, робіт молодих учених.

Відзначена численними грамотами та подяками, зокрема голови Запорізької обласної ради (2016) та ректора ЗНУ. За період науково-педагогічної діяльності видала дві монографії, сім навчальних посібників, серед яких чотири з грифом МОН України (у співавторстві), понад 100 публікацій в Україні, 15 публікацій за кордоном.

Народився 13 квітня 1925 р. в с. Байкальське Іркутської області (Росія) в родині селян. Учасник Другої світової війни.

У 1949 р. закінчив Московський юридичний інститут за спеціальністю «Правознавство» та отримав кваліфікацію юриста, а в 1955 р. — Ростовський педагогічний університет за спеціальністю «Історія СРСР».

У 1958 р. здобув науковий ступінь кандидата історичних наук. У 1961 р. йому присвоєно вчене звання доцента кафедри теорії та історії держави та права. У 1970 р. здобув науковий ступінь доктора історичних наук. У 1973 р. йому присвоєно вчене звання професора кафедри загальноюридичних дисциплін.

У 1950–1952 р. навчався в аспірантурі Інституту держави та права Академії наук СРСР. У 1952–1970 рр. обіймав посади викладача, доцента та професора Ростовського державного університету. В 1970–1980 р. — начальник кафедри Ростовського факультету Академії МВС СРСР. У 1980–1983 р. — завідувач кафедри теорії та історії держави та права Алтайського державного університету. В 1983–1984 р. — професор кафедри радянського права Донецького державного університету. В 1985 р. обраний професором кафедри загальної історії ЗДПІ. У 1986–1987 рр. — в. о. завідувача кафедри

**ФЕДОРОВ
Костянтин Георгійович
(1925–1994)**

*Доктор історичних наук,
професор*

загальної історії. В 1990–1993 р. — професор кафедри правознавства ЗДУ.

Автор багатьох праць. Нагороджений золотою медаллю ВДНГ за підручник для ВНЗ за спеціальністю «Правознавство» (1979). Згідно з Указом Президії ВР РСФСР, йому присвоєно почесне звання «Заслужений юрист» (1980).

Входив до складу спеціалізованої вченої ради з присудження наукових ступенів Харківського юридичного інституту. Був обраний членом науково-методичної ради Мінвузу СРСР з правових наук.

Знаний у Співдружності Незалежних Держав учений у галузі історії держави і права, автор понад 90 наукових праць, зокрема п'яти монографій, найвідоміші серед яких: «О научной продукции по вопросам государства и права» (1950), «История советского государства и права» (1964), «История государства и права зарубежных стран» (1968), «Правосудие США и рецидивная преступность» (1974), «Общая профилактика. Некоторые проблемы и суждения» (1978), чотирьох вишівських підручників. Друге видання підручника «Історія держави і права зарубіжних країн» було відзначено золотою медаллю ВДНГ СРСР.

Підготував п'ять кандидатів юридичних наук. Помер 12 червня 1994 р.